
Svein Sofus Anda

MINNEORD

HELGE HUSBYN

BJØRN MYRVANG

Svein Sofus Anda døde 3. mai, to uker før han skulle ha fylt 79 år. Svein hadde slitt med helsa en periode, og utover våren forverret tilstanden seg. Han døde nokså brått, og for oss uventet.

Svein ble født i Risør. Som legesønn flyttet han flere ganger i barneåra, og 13 år gammel kom han til Orkdal. Han avla en utmerket eksamen artium ved Orkdal offentlige landsgymnas i 1960, og samme år startet han på medisinstudiet i Oslo. Der møtte vi en blid og munter studiekamerat, en optimist med bredt smil og humoristisk sans.

Flyttingene han opplevde som barn, gjorde at han som lege ville flytte minst mulig slik at hans barn skulle slippe påkjenningen det er for barn å bytte miljø. Han som ble trønder først som tenåring, var glad i Trøndelag, og derfor ønsket han å bli i landsdelen i sin legekarriere. Ved Regionsykehuset i Trondheim, senere St. Olavs hospital, fikk han en bred utdannelse ved flere avdelinger. Han valgte radiologi som spesialitet, og hans store forståelse og interesse for matematikk og fysikk samt god innsikt i teknologi var evner som kom til sin rett i radiologien. Han ble avdelingsoverlege ved røntgenavdelingen, og etter gjennomført doktorgradsarbeid – professor i radiologi ved St. Olavs hospital / NTNU.

Som avdelingsoverlege og professor fikk Svein et omfattende ansvar med avdelingsledelse, undervisning og fagutvikling, oppgaver som han løste på beste vis. Medarbeiderne har rost Svein både for hans gode lederegenskaper, for hans omsorg for pasientene og for hans hyggelige væremåte og gode humør.

Vi som var studiekamerater med Svein i åra 1960–66, minnes han med stor glede, med dyp respekt og takknemlighet for det unike mennesket som Svein var. Mange av oss anså ham som en god venn, som det alltid var en glede å møte også senere i livet. Han spilte en sentral rolle ved vårt 50-årsjubileum i 2016, og ingen tenkte nok på at det skulle bli vårt siste møte da vi møtte ham igjen i september 2018.

Våre tanker går til hans kjære May Brith, som har mistet en god ektemake, og barna Lars, Lise, Lill Kristine og Maria, som har mistet en glad og morsom pappa, og til barnebarna som har mistet en inspirerende, munter og lykkelig bestefar – «en kjernekar» som sønnesønnen Isak uttrykte det under minnestunda etter begravelsen.

På vegne av medisinerkullet 1966

Publisert: 19. august 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0364

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.